L'espai 'Biografies d'exiliats' del MUME mostra documents de la família Cos Roget de Figueres

L'exposició es podrà visitar a partir de dijous a la secció de Testimonis i herències documentals de l'exili

Dolors Cos Roget

EMPORDA.INFO

El MUME presenta una nova proposta a l'espai 'Biografies d'exiliats', amb documents d'una família de Figueres, que va patir l'exili. Amb la petita mostra 'La família Cos Roget. La vida i la mort a l'exili francès', el MUME renova la vitrina 'Biografies d'exiliats' de la secció de Testimonis i herències documentals de l'exili, dins la seva exposició permanent.

En aquest espai s'exposen, de manera alterna i temporal, diversos exemples de persones o famílies exiliades que han cedit al MUME documentació o objectes que testimonien la diversitat i la complexitat de l'exili republicà.

Aquestes donacions són fruit de la prioritat que ha adquirit -des del mateix origen de la configuració de l'exposició permanent- la voluntat de concedir un lloc preferent a l'usuari del museu i, principalment, al testimoni o al dipositari del llegat d'aquell exili causat pel desenllaç de la Guerra Civil. El recull d'aquestes herències documentals té una enorme importància per configurar una mirada més propera, que incorpora i personalitza els petits relats més enllà de les grans xifres estadístiques de desplaçats, les quals, sovint, tenen un efecte deshumanitzador i distanciador.

La mostra es podrà veure a partir del 14 de setembre de 2016.

Fins avui s'han exposat en aquest espai de la sala Vivències de l'exili documents de Miquel Santaló, Bernat Olivé, Josep Mir i de les famílies Burguès Padrós, Serra Miralles, Vázquez Marquínez, Vilalta Florensa i Cabratosa Sender.

A partir del 13 de setembre de 2013, incorpora 'La família Cos Roget. La vida i la mort a l'exili francès' .
Dolors Cos Roget va néixer a Figueres el 1904, filla de Josep Cos Casademont (Figueres, 1868 – Montauban, 1944) i Pilar Roget Oliveras (Figueres, 1867 - Montauban, 1941).

El pare, Josep Cos, era membre d'ERC (Esquerra Republicana de Catalunya) i ella, entre 1930 i 1939 va treballar com a mestra de francès a Figueres i també com a administrativa interina a l'Ajuntament de Figueres (1938).

El 1939 va marxar a l'exili amb els seus pares, que ja eren grans, i, uns mesos després d'haver travessat la frontera, van establir-se a Montauban, on va viure de lloguer amb els seus pares en diferents domicilis. Allà va treballar com a mestra al barri de Pomponne de Montauban al servei de la Prefactura de Tarn i Garona (1939), per al Comité National Catholique de Secours aux Réfugiés d'Espagne i a l'escola de l'American Friends Service Committee -Quakers Américains (Montauban, 1941-1945), tot i que va treballar també una temporada el 1940 a Tolosa de Llenguadoc com a estenògrafa i dactilògrafa per a la Companyia Olivier.

La seva mare va morir el febrer de 1941 i el seu pare el maig de 1944. El 1945 va marxar a viure al Voló, al Rosselló, des d'on va publicar un petit conte al setmanari 'L'Espagne Républicaine. Hebdomadaire politique et littéraire' publicat a Tolosa de Llenguadoc. Aquest conte, titulat 'Hors cours' (Fora de circulació), està basat en la seva experiència de l'exili a Montauban i va ser publicat el dissabte 13 d'abril de 1946 gràcies al redactor en cap de la publicació, Antonio Fernández Escobés.

Després de viure un temps al Voló (1945-1946) el 1948 es va traslladar a París, on va viure la resta de la seva vida fins que va morir, el 1992.

Font del document:
http://www.emporda.info/cultura/2016/09/13/lespai-biografies-dexiliats-del-mume/328167.html?utm_source=rss